

सप्तनामा, स्त्री, (सप्त नामानि यस्याः । “डाबुभा-
भ्यामन्यतरस्याम् ।” ४ । १ । २३ । इति डाप्)।
आदित्यभक्ता । इति राजनिर्घण्टः ॥

सप्तपत्रः, पुं, (सप्त सप्त पत्राणि यस्य ।) सुहर-
हृत्तः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सप्तपदी, स्त्री, सप्तानां पदानां समाहारः ।
 (“ह्रिगोः ।” ४ । १ । २१ । इति डीप् ।) इति
व्याकरणम् ॥ विवाहाङ्गसप्तपदीगमनं यथा ।
ततो जामाता प्रागुदीचीं गत्वा बधूं सप्तभि-
र्भ्यः सप्तपदलिकासु सप्तपदानि नयेत् ।
बधूश्च दक्षिणपादं नीत्वा पश्चादामपादं मण्ड-
लिकां नयेत् जामाता च बधूं ब्रूयात् । वामेन
पादेन दक्षिणं पादमाक्रमयेति । सप्तानां
मन्त्राणामृचादयः साधारणाः । प्रजापति-
र्हविरेकपाद्विराट् हृन्दो विष्णुर्देवता पादा-
क्रामणे विनियोगः । ॐ एकमिमे विष्णुस्त्वा
नयतु । हे कर्जं विष्णुस्त्वा नयतु । नीणि व्रताय
विष्णुस्त्वा नयतु । चत्वारि मायी भवाय विष्णुस्त्वा
नयतु । पञ्चपशुभ्यो विष्णुस्त्वा नयतु । षड्-
रायस्त्रोपाय विष्णुस्त्वा नयतु । सप्तसप्तभ्यो
होत्राभ्यो विष्णुस्त्वा नयतु ॥ ततः सप्तमं पदं
गतां बधूं पतिराशस्ते । प्रजापतिर्हविर्धामि-
मकीपंक्तिच्छन्दः कन्या देवता पादाक्रामणा-
न्तरमाशसने विनियोगः । सखा सप्तपदीभव
सख्यन्ते गमेयं सख्यन्ते मा योषा सख्यन्ते
मायोष्ठयाः । इति सप्तपदीगमनम् । इति भव-
देवभट्टः ॥

सप्तपर्षः, स्त्री, (सप्तानां द्राक्षादीनां पर्षंश्च यस्याः)
मिष्टाक्षविशेषः । यथा,—

“द्राक्षादाडिमखर्जूरमृजिताम् सप्तपर्षम् ।
क्षानचूर्णं सप्तपर्षमुदाहृतम् ॥”

इति शब्दचन्द्रिका ॥

सप्तपर्षः, पुं, (सप्त सप्त पर्षाणि यस्य ।) हृत्त-
विशेषः । क्षातिम् इति भाषा ॥ (यथा, रघुः ।
४ । २३ ।

“प्रसवेः सप्तपर्षाणां मद्गन्धिभिराहताः ।

असूययेव तन्नागाः सप्तर्षेव प्रसूयन्तुः ॥”)

तत्पर्यायः । विशालत्वक् २ शारदौ ३ विषम-

च्छदः ४ । इत्यमरः ॥ शारदः ५ देवहृत्तः ६

दानगन्धिः ७ शिरीषजा ८ चङ्गनाशः ९ श्रुति-

पर्षः १० गृह्यामी ११ चङ्गनाशनः १२ । इति

शब्दरत्नावली ॥ गुल्फपुष्पः १३ शक्तिपर्षः १४
सुपर्षकः १५ । इति जटाधरः ॥ हृत्त्वक् १६
इति रत्नमाला ॥ अथ गुणाः ।

“सप्तपर्षीं ब्रह्मणे भवातकुडासजन्तुजित् ।

दीपनः श्वासगुल्फः क्षिप्तीणस्तुवरः स्मृतः ॥”

अन्यत् सप्तच्छदशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

सप्तपर्षी, स्त्री, (सप्त सप्त पर्षाण्यस्याः । डीप् ।)

लज्जालुता । इति रत्नमालाराजनिर्घण्टी ॥

सप्तपातालं, स्त्री, (सप्तानां पातालानां समा-

हारः ।) सप्तसंख्यकाधोभुवनम् । यथा,—

“आदित्यरश्मिर्तो देवो ब्रह्मरूपी जनार्दनः ।

निःसृत्य प्रथमं यातः पातालतलमन्ततः ॥

सप्तपातालसंख्यास्तु नागगन्धर्वराक्षसान् ।

देवानृषींश्च शेषांश्च जवान् वरगूलवृक् ॥”

इति कालिकापुराणे २४ अध्यायः ॥

तन्नामानि यथाह भरतः ।

“अतलं वितलञ्चैव नितलञ्च गभस्तिमतम् ।

महाख्यं सुतलञ्चाप्यं पातालं सप्तमं विदुः ॥”

सप्तपुत्रसुः, स्त्री (सप्त पुत्रान् सृते इति । सू +

क्तिप् ।) सप्तपुत्रप्रसूता । तत्पर्यायः । सुत-

वस्करा २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

सप्तभद्रः, पुं, (सप्तसु स्थानेषु भद्रमस्य ।) शिरीष-

हृत्तः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

सप्तमः, कि, (सप्तन् + “तस्य पूरणे डट् ।” ५ ।

२ । ४८ । इति डट् । “नान्तादसंख्यादेर्मदम् ।”

५ । २ । ४८ । इति डटो मङ्गागमः ।) सप्तानां

पूरणः । सातइ इत्यादि भाषा । यथा,—

“लेपभाज्यतुर्थाद्याः पित्राद्याः पिण्डभागिनः

पिण्डदः सप्तमस्तेषां सापिण्डं सातपौषम् ॥”

इति श्रुतिवचनम् ॥

सप्तमी, स्त्री, (सप्तन् + टित्वात् डीप् ।) तिथि-

विशेषः । चन्द्रस्य सप्तमकलाक्रिया । तत्र शुक्ल-

पक्षे पञ्चतृतीयावच्छिन्नसप्तमकलाक्रिया । कृष्ण

पक्षे तु अष्टतृतीयास्तुतलसप्तमकलाक्रियेति

विशेषः । पञ्चिकायां तस्या अष्टः शुक्लपक्षे ७

कृष्णपक्षे २२ ॥ * तत्र जातफलम् ।

“कन्याप्रजो वैरीकुलेभिक्षिणी

विशालनेत्रः प्रथितप्रभावः ।

देवहिजाक्षरसिद्धो महात्मा

स्वात् सप्तमीजः पिण्डवित्तर्हता ॥”

इति कोटीपदीपः ॥*

अथ सप्तमी । सा च षष्ठीयुता पाञ्चा शुभमात् ।
पैठोनसिवचनाच्च । यथा,—

“पञ्चमी सप्तमी चैव दशमी च त्रयोदशी ।

प्रतिपन्नवमी चैव कर्त्तव्या सांमुखी तिथिः ॥”

सांमुख्यसूक्तं स्कान्दे ।

“सांमुख्यं नाम सायाङ्गव्यापिनी दृश्यते यदा ॥”

अतएव परदिने त्रिसन्ध्यकालाव्यापित्वे षष्ठी-

युक्तसप्तम्यामुपवासमाह भविष्यपुराणम् ।

“षष्ठीसमेता कर्त्तव्या सप्तमी नाष्टमीयुता ।

पतङ्गोपासनायैव षष्ठ्यामाहुर्दोषवत् ॥”

यथा उपोषणे तथा कर्त्तव्यान्तरे । तथा ।

“षष्ठ्या युता सप्तमी च कर्त्तव्या सर्वदा तिथिः ।

षष्ठी च सप्तमी यत्र तत्र सन्निहितो हरिः ॥”

इति स्कन्दपुराणात् ॥ तथा ।

“शुक्लपक्षस्य सप्तम्यां सूर्यवारो यदा भवेत् ।

सप्तमी विजया नाम तत्र दत्तं महाफलम् ॥”

भविष्ये ।

“शालितण्डुलप्रख्यस्य कुर्यादन्नं सुसंस्कृतम् ।

सूर्याय चरुकं दत्त्वा सप्तम्याच्च विशेषतः ॥

यावन्तस्तण्डुलास्तस्मिन्नेवेत्ये परिसंख्यया ।

तावद्वर्षसङ्ख्याणि सूर्यलोके मह्यीयते ॥”

मोपयन्नाग्रणम् ।

“हार्तिशयलिकं प्रख्यसूक्तं स्वयमयर्चना ॥”

ज्योतिषे ।

“पलान् लौकिकैर्मानैः साष्टरत्तिहिमावकम् ।

तोलकत्रितयं ज्ञेयं ज्योतिर्ज्ञैः स्मृतिसम्मतम् ॥”

तेन चतुरत्तिकमाधिकमापञ्चकाधिकषडधिक-

यततोलकमिताः प्रख्यतण्डुलाः । इति । एव-

ञ्चैतश्चूनाधिकयोः फलतारतम्यं बोध्यम् । एवं

देवतान्तरेऽपि तत्तत्तोलकमहितत्वफलैर्न कल्प-

यितुं युक्तम् । अतएव शिवेऽप्येवं वक्ष्यते ॥*

वराहपुराणे ।

“अथापरं महाराज व्रतमारोग्यसंज्ञितम् ।

कथयामि परं पुण्यं सर्वं पापप्रणाशनम् ॥

तस्यैव माघमासस्य सप्तम्यां समुपोषितः ।

पूजयेद्वास्करं देवं विष्णुरूपं सनातनम् ॥”

आदित्य भास्कर रवे भानो सूर्य दिवाकर ।

प्रभाकरेति संपूज्यो देवः सर्वेश्वरो रविः ॥

षष्ठ्या चैव कृत्वाहारः सप्तम्यां समुपोषितः ।

षष्ठ्या चैव मुञ्चीत एव एव विधिः स्मृतः ॥

अनेन वस्करं पूर्णं विधिना योऽर्चयेद्रविम् ।